

Noodkreet voor Shabnam

De doodzieke Shabnam Ghaderi, met haar ouders Maria en Jamshid.
Credit: FOTO JOEP VAN DER PAL

Gekleed voor een bruiloft, voordat ze ziek werd.
Credit: PRIVÉFOTO

SCHIEDAM

Shabnam (3) uit Schiedam heeft een levensgevaarlijke vorm van botkanker. Ze moet zo snel mogelijk naar een ziekenhuis in Boston. Haar wanhopige ouders hebben geen geld voor die reis. 'Als we niet naar Amerika kunnen, gaat onze dochter dood.'

CHARLOTTE VAN GENDEREN

Breeduit lachend toont de 3-jarige Shabnam wat ze in het mandje van haar paarse rollator heeft gedaan. „Een boekje, douchegel met een prinses erop en m'n roze oorwarmers," somt ze op. Haar persoonlijke spulletjes liggen tussen de zak sondevoeding die via een slangetje met haar neus is verbonden.

Shabnam lacht wel, maar haar minirollator, infuusslang en roze hoofddoekje verraden hoe ziek ze is. Begin dit jaar werd in haar rugwervel het Ewing-sarcoom geconstateerd. Deze kwaadaardige tumor zit onderin haar rugwervel, vlakbij haar blaas, nieren, darmen en eierstokken. Bestraling in het Erasmus Medisch Centrum deed de tumor een paar centimeter slinken, maar niet genoeg. Alleen twee ziekenhuizen, in Zwitserland en Amerika, kunnen de tumor zó bestralen dat haar organen worden gespaard.

Haar ouders Maria en Jamshid Ghaderi, die in 2003 uit het door oorlog geteisterde Afghanistan naar Nederland vluchtten, kregen deze maand zowel fantastisch als verschrikkelijk nieuws. De kliniek in Zwitserland had geen plek voor Shabnam, maar het Massachusetts General Hospital in Boston wel. Hun zorgverzekeraar DSW vergoedt de 200.000 euro kostende zogeheten protonbestraling, maar de reis- en verblijfskosten voor Shabnam en Maria à 10.000 tot 15.000 euro niet. De Amerikaanse visa voor moeder en dochter zijn wel geregeld.

„Ik ben ontzettend blij en dankbaar dat DSW die dure therapie vergoedt," zegt Maria in goed Nederlands in haar portiekwoning in Schiedam-Noord. „We zullen de reis en het verblijf van minstens acht weken zelf moeten betalen. Dat begrijp ik, maar we hebben het geld niet." Jamshid werkte als inpakker, maar heeft nu een uitkering. Hij is vrijgesteld van sollicitatieplicht omdat zijn dochter doodziek is. „We hebben onze Volkswagen Golf verkocht voor 2000 euro, dat is het enige wat we zo snel konden doen," vertelt hij. „We kunnen nu niet werken," zegt zijn vrouw. „We moeten fulltime voor Shabnam zorgen. Dat is heel zwaar. Tijd om geld te sparen hebben we niet. Shabnam moet zo snel mogelijk naar Amerika, anders gaat ze dood."

Organen

Haar artsen bij het Erasmus Medisch Centrum bevestigen dat er geen tijd te verliezen is. Meestal zit het Ewing-sarcoom in ribben, benen of armen. Een rib kan worden weggenomen en een been of arm geamputeerd, maar een rugwervel kun je niet weghalen. Bestraling zoals dat nu nog in Nederland gebeurt, zal Shabnams organen uiteindelijk verwoesten, met de dood tot gevolg.

Maatschappelijk werker Bob de Raadt van het Erasmus Medisch Centrum trok zich het lot van het gezin Ghaderi aan. Op dit moment is hij naarstig op zoek naar fondsen, stichtingen, kerken en moskeeën die geld willen geven of sponsoracties ontketenen. „De familie heeft geen sociaal vangnet, geen draagkrachtige familie in de buurt,” verklaart hij. „Ze zijn moslim, maar niet aangesloten bij een moskee en weten niet waar ze moeten beginnen om hulp te vragen. Shabnam gaat nog niet naar school. Een spontane actie die op het schoolplein ontstaat, zit er ook niet in.” De inspanningen van De Raadt sorteren langzaam effect: inmiddels heeft de familie 450 euro ontvangen van KWF Kankerbestrijding. Dat bedrag is al opgegaan, onder meer aan parkeergeld bij het ziekenhuis.

Interne mail

De Schiedamse Sociale Dienst, die de reis- en verblijfskosten wettelijk gezien niet kan vergoeden, heeft een interne mail verspreid met de vraag of er nog ideeën zijn om de Ghaderi's bij te staan. „Alle beetjes helpen, maar ze hebben nog veel meer nodig. Ik ben ook in gesprek met de diaconie van een kerk in Schiedam. Misschien dat zij hun rekeningnummer beschikbaar kunnen stellen, want ook voor die logistieke kwestie hebben we nog geen oplossing.”

Maria Ghaderi benadrukt: ze vindt het vervelend haar hand te moeten ophouden. „Maar ik ben bereid om alles te accepteren, als mijn dochter maar blijft leven. Als we buiten andere kindjes zien spelen, zie ik in Shabnams ogen dat ze verdriet heeft. Zij wil óók weer spelen, ze wil straks ook naar school als ze vier wordt. Ze was zo'n levenslustig, mooi meisje. Ik ga kapot van haar verdriet en haar pijn. Ik roep iedereen op: help ons alsjeblieft.”

Reageren? Mail naar rd.redactie@ad.nl

”De familie heeft geen sociaal vangnet'

Bob de Raadt,,